

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาผลการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภายหลังการตัดเต้านมออก ผู้วิจัยได้ทำการทดลองจัดกลุ่มช่วยเหลือตนเอง สำหรับผู้ป่วยภายหลังการตัดเต้านมออก ณ สถาบันมะเร็งแห่งชาติ ได้รวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากรจำนวน 15 คน แลวนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยายทั้งสิ้นจำนวน 9 ตาราง คังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ตัวอย่างประชากรจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
≤ 45 ปี	7	46.67
> 45 ปี	8	53.33
รวม	15	100
สถานภาพสมรส		
อยู่	8	53.33
หม้าย	3	20.00
โสด	4	26.67
รวม	35	100
การศึกษา		
ประถมศึกษา	7	46.67
มัธยมศึกษาขึ้นไป	8	53.33
รวม	15	100
อาชีพ		
รับจ้าง	5	33.33
ค้าขาย	3	20.00
รับราชการ	3	20.00
แม่บ้าน	4	26.67
รวม	15	100

จากตารางพบว่า ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ที่มีสถานภาพสมรส ฎ คือ ร้อยละ 53.33 รองลงมา มีสถานภาพสมรสโสด คือร้อยละ 26.67 สำหรับการจำแนกตามอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 45 ปี และอายุมากกว่า 45 ปี จำแนกตามการศึกษา โดยแบ่งเป็นระดับ ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป และจำแนกตามอาชีพ โดยแบ่งเป็นอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการ และเกษียณ พบว่ามีในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภายหลังการคัดเค้านมออก
ระหว่างก่อนและหลังการ เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง

ช่วงเวลาของการทดลอง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนการทดลอง	3.53	0.66	5.73*
หลังการทดลอง	4.39	0.34	

$P < .05$ (t .05, 14 One tail = 1.761)

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาพลักษณ์ของผู้ป่วยระยะหลังการทดลองสูงกว่า
ค่าเฉลี่ยของคะแนนภาพลักษณ์ของผู้ป่วยระยะก่อนการทดลอง

แสดงว่าคะแนนภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภายหลังการคัดเค้านมออกระหว่างก่อนการทดลอง
และหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ภายหลังการทดลอง เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง ผู้ป่วยภายหลังการคัดเค้านมออก
มีภาพลักษณ์ตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองกับคะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของตัวอย่างประชากร

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	r_{xy}	t
ควรมีส่วนร่วมในกลุ่ม	22.93	6.07	0.4	1.565
คะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์	27.33	15.77		

$P < .05$ (t .05 , 14 Two tail = 2.145)

จากตารางพบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองกับคะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างไรก็ตามไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองกับคะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	r_{xy}	t
การมีส่วนร่วมในกลุ่ม	22.02	3.3	0.91	4.29*
คะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์	6.75	4.5		

$P < .05$ (t .05,3 Two tail = 3.182)

จากตารางพบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง กับคะแนนการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูงมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

นั่นคือ ผู้ป่วยที่มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ไปในทางที่ดีกว่า ผู้ป่วยที่มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองกับคะแนนการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะของกลุ่มคะแนนค่า

คะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	r_{xy}	t
การมีส่วนร่วมในกลุ่ม	23.27	6.76	0.6	2.25*
คะแนนการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะ	34.82	10.54		

$P < .05$ (t .05, 11 Two tail = 2.20)

จากตารางพบว่า คะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเองกับคะแนนการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะของกลุ่มคะแนนค่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ ผู้ป่วยที่มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะไปในทางที่ดีกว่าผู้ป่วยที่มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการรอยละของลักษณะการมีส่วนร่วมในกลุ่มระหว่างส่วนที่มุ่งงาน
ของกลุ่กับส่วนที่สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่

กลุ่มตัวอย่าง	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกลุ่ม			
	ส่วนที่มุ่งงาน	รอยละ	ส่วนที่สนับสนุนงาน	รอยละ
กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง	20.24	92.42	1.66	7.58
กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ	21.56	93.90	1.40	6.10
กลุ่มตัวอย่างประชากร	21.21	93.52	1.47	6.48

จากตารางพบว่า ทั้งผู้ช่วยกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง ผู้ช่วยกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ และกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดต่างก็มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ส่วนที่มุ่งงานมากกว่าส่วนที่สนับสนุนงานของกลุ่ กล่าวคือ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกลุ่มส่วนที่มุ่งงาน รอยละ 92.42 , 93.90 และ 93.52 ตามลำดับ และมีลักษณะการมีส่วนร่วมในกลุ่มส่วนที่สนับสนุนงานของกลุ่ รอยละ 7.58 , 6.10 และ 6.48 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการยอดของลักษณะการมีส่วนร่วมในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง ในส่วน
ที่มุ่งงานระหว่างกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง กับกลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	การยอดของลักษณะการมีส่วนร่วมส่วนที่มุ่งงาน			
	ลักษณะที่ 1	ลักษณะที่ 2	ลักษณะที่ 3	คะแนนรวม
กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง	25.60	11.34	11.48	48.42
กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ	32.34	10.10	9.14	51.58
คะแนนรวม	57.94	21.44	20.62	100

จากตารางพบว่า กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์สูง มีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มลักษณะที่ 1 คือ คำพูดที่เป็นการให้สารระข้อมูล น้อยกว่า กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ คือ ยอด 25.6 และ ยอด 32.34 ตามลำดับ และมีคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มลักษณะที่ 3 คือ คำพูดที่เป็นการ แส่กหรือเสนอความคิดเห็น โหขอเสนอแนะ โหคำแนะนำ มากกว่า กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำ คือ ยอด 11.48 และ 9.14 ตามลำดับ ส่วนลักษณะที่ 2 คือ คำพูดที่แส่กถึงความต้องการ ทราบข้อมูล ความคิดเห็นหรือขอเสนอแนะ มีในระดับที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาคะแนนรวม ของคะแนนการมีส่วนร่วมในกลุ่มส่วนที่มุ่งงาน พบว่า กลุ่มคะแนนภาพลักษณ์ต่ำมีมากกว่ากลุ่มคะแนน ภาพลักษณ์สูง คือ ยอด 51.58 และ 48.42 ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของเนื้อหาการสนทนาในกลุ่มช่วยเหลือตนเอง สำหรับผู้ป่วยภายหลังการคัดเต้านมออก ตลอดระยะเวลาของการทดลอง

ลำดับที่	ประเภทของเนื้อหา	ความถี่	ร้อยละ
1.	เนื้อหาเกี่ยวกับโรค การรักษา การปฏิบัติตัว ขณะรับการรักษา	261	37.13
2.	เนื้อหาเกี่ยวกับ ความคิดความรู้สึกของผู้ป่วยที่มีต่อโรค การรักษา และผลกระทบของการรักษา	244	34.71
3.	เนื้อหาเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นหญิง ความรู้สึกเป็นมารดา ตลอดจนปัญหาการรูปร่าง	80	11.38
4.	เนื้อหาเกี่ยวกับสมรรถภาพของร่างกายภายหลังการผ่าตัด	60	8.53
5.	เนื้อหาความสัมพันธ์ภาพ	39	5.55
6.	ปัญหาคำอื่น ๆ เช่น ปัญหาการรักษาพยาบาล ปัญหาความบริการที่ได้รับ	15	2.13
7.	เนื้อหาความสัมพันธ์	4	0.57
	รวม	703	100

จากตารางพบว่า ตลอดระยะเวลาของการทดลอง ผู้ป่วยภายหลังการคัดเต้านมออก ระหว่างเข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือตนเองสนทนากันในเนื้อหาเกี่ยวกับโรค การรักษา และการปฏิบัติตัว ขณะรับการรักษา มากเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.13 รองลงมาคือ เนื้อหาเกี่ยวกับ ความคิดความรู้สึกของผู้ป่วยที่มีต่อโรค การรักษา และผลกระทบของการรักษา คิดเป็นร้อยละ 34.71 น้อยที่สุด คือ เนื้อหาความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 0.57

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยภาพลักษณ์ของบุคลากรหลังการคัดค้านมอภ ระหว่างก่อน และหลังการเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	คะแนนเฉลี่ย		t
		ก่อนเข้ากลุ่ม	หลังเข้ากลุ่ม	
1.	หวนรู้สึกว้าวนว้างภายหลังการคัดค้านมอภประกอบเหมือนหญิงอื่น	3.07	4.00	3.10 *
2.	หวนเกรงว่าเวลานั่งยืนเดิน ภายหลังการคัดค้านมอภเหมือนเดิม	3.53	4.60	3.15 *
3.	หวนไม่กล้าส่องกระจกดูบริเวณที่คัดค้านมอภ	3.60	4.67	3.24 *
4.	หวนไม่ต้องการให้อื่นรู้อาณาถูกคัดค้านมอภ	3.20	4.47	3.87 *
5.	หวนระแวงว่าผู้อื่นจะข่มขืนหรือเขาจะเซ่อในรูปร่างที่เปลี่ยนแปลงไป	3.60	4.33	2.51 *
6.	หวนระแวงว่า จะมีคนพูดถึงหวนในแง่ไม่ดี	3.60	4.27	2.58 *
7.	สภาพร่างกายภายหลังการคัดค้านมอภทำให้หวนรู้สึกห่างเหินจากบุคคลที่หวนรู้จักคุ้นเคย	4.40	4.87	2.14 *
8.	หวนต้องระมัดระวังตัวมากขึ้นเมื่อต้องเข้าสังคม พบปะสนทนากับผู้ร่วมงาน เพื่อนฝูง หรือญาติพี่น้อง	3.47	4.73	3.23 *
9.	สมรรถภาพร่างกายและรูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภทำให้ความเชื่อมั่นในตัวเองลดลง	3.40	4.40	3.13 *
10.	หวนกลัวว่าไม่สามารถเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่างๆ อ่างงานใจโตเช่นเดิม	3.53	4.47	3.03 *
11.	หวนรู้สึกว้าวนว้างต้องการให้หวนเข้าร่วมกิจกรรมน้อยลง	4.20	4.40	0.71
12.	ความรู้สึกเป็นหญิง และความรู้สึกเป็นมารดาของหวนลดลง	2.93	3.60	3.53 *
13.	หวนรู้สึกว้าวนว้างเหมือนถูกทอดทิ้ง เมื่อหวนอยู่คนเดียว	3.60	4.40	2.67 *
14.	หวนเบื่อหน่ายตัวเองที่สภาพร่างกายภายหลังการคัดค้านมอภ	3.27	3.87	1.88 *
15.	หวนเบื่อหน่ายตัวเองที่คงคอยให้คนอื่นช่วยเหลือมากขึ้น	2.93	3.67	2.06 *
16.	หวนไม่พอใจ หรือไม่ชอบใจตัวเองที่สามารถทำประโยชน์ให้อื่นน้อยลง	3.13	4.40	2.95 *
17.	หวนไม่สามารถใช้แขนขาเคลื่อนไหวกับที่คัดค้านมอภเหมือนเดิม	2.47	4.00	4.78 *
18.	หวนเบื่อหน่ายตัวเองที่คงเห็นความระมัดระวังในการดูแลสุขภาพของตัวเอง	3.47	3.73	1.13
19.	รูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภทำให้รู้สึกลำบากในการเลือกสวมเสื้อผ้า	3.27	3.86	1.90 *
20.	การใช้เสริมทรงเพิ่มเติมช่วยลดความรู้สึกเศร้าใจต่อการสูญเสียเต้านม	4.07	4.73	4.67 *
21.	การใช้เสริมทรงเพิ่มเติมเป็นการเพิ่มความรู้สึกถึงความพิการ	3.73	4.73	3.85 *
22.	การใช้เสริมทรงเพิ่มเติมไม่ช่วยให้เกิดแรงดึงดูดทางเพศ	4.40	5.00	2.40 *
23.	หวนรู้สึกว้าวนว้าง โศคราญที่ถูกคัดค้านมอภ	1.67	3.47	4.00 *
24.	หวนรู้สึกเหงา เมื่อต้องรับประทานอาหารคนเดียว	3.87	4.40	1.77 *
25.	หวนไม่สามารถทำใจจากอกันงาน หรือสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้	3.73	5.00	3.43 *
26.	หวนวิตกว่าสามี (คนรัก) และบุคคลใกล้ชิดไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภ	4.60	5.00	1.90 *
27.	รูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภเป็นอุปสรรคในการเข้าสังคม และออกงานสังสรรค์	4.13	4.60	1.04
28.	หวนรู้สึกกลัว หรือวิตกกังวลในการติดต่อกับคนแปลกหน้า หรือคนที่ไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคย	4.47	4.73	1.67
29.	สมรรถภาพของร่างกายและรูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภทำให้หวนรู้สึกว้าวนว้างแตกต่างจากหญิงอื่น	3.47	4.33	3.07 *
30.	รูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภทำให้ความสามารถในการประกอบกิจกรรมส่วนตัวต่างๆ ของหวนลดลง	3.13	4.40	2.82 *
31.	สมรรถภาพของร่างกายและรูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือการประกอบอาชีพ	3.47	4.40	2.74 *
32.	สมรรถภาพของร่างกายและรูปร่างภายหลังการคัดค้านมอภเป็นอุปสรรคต่อหน้าที่ในการดูแลครอบครัวของหวน	3.33	4.67	3.94 *
		3.52	4.38	

P < .05 (t .05, 14 One tail = 1.761)

จากตารางที่ 9 พบว่า ภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภายหลังการตัดเต้านมในระยะก่อนการ
 เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง โดยส่วนรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ
 "บางครั้ง" และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ "บางครั้ง"
 ยกเว้นข้อที่ 23 และ 17 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ "บ่อยครั้ง" ซึ่งข้อที่ 23 มีคะแนนเฉลี่ย
 ต่ำสุด คือ เท่ากับ 1.67 สำหรับภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภายหลังการตัดเต้านมในระยะหลังการ
 เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง โดยส่วนรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ
 "นาน ๆ ครั้ง" และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ
 "นาน ๆ ครั้ง" โดยมีจำนวน 19 ข้อ คะแนนเฉลี่ยในระดับ "ไม่มี" มีจำนวน 12 ข้อ
 ยกเว้นข้อที่ 23 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ "บางครั้ง" เป็นที่น่าสังเกต
 ว่า คะแนนภาพลักษณ์ระยะหลังการ เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเองมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าระยะก่อนการ
 เข้ากลุ่มทุกข้อ และคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อระหว่างก่อนและหลังการ เข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง
 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อที่ 11, 18, 27 และ 28

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย